

Naročnina listu: —
 Celo leto . . . K 12.—
 Pol leta . . . „ 6.—
 Četrt leta . . . „ 3.—
 Mesečno . . . „ 1.—
Zunaj Avstrije: —
 Celo leto . . . K 17.—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila
 se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivrstice: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust. ::
 „Straža“ izhaja v pon-
 deljek, sredo in petek
 :: popoldne. ::
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

† Dr. Karol Glaser.

Minuli petek, dne 18. t. m. je v deželni bolnišnici v Gradcu umrl vpokojeni profesor dr. Karol Glaser v 70. letu svoje starosti. V našem listu od 4. julija t. l., štev. 75, smo objavili daljši podlistek o njegovem delovanju; posneli smo tudi važnejše podatke iz njegovega življenja. Radi tega nam danes ni treba priložiti natančnejšega življenjopisa. Dr. Glaser spada med najboljše naše učenjake; on dela čast slovenskim pisateljem iz zelene Štajerske. Bil je veš izvanredno mnogoterih jezikov; iz angleščine, francosčine, iz laškega, španskega in nemškega jezika je prevel po izvirnikih mnogo spisov. Slovel je med prvimi avstrijskimi strokovnjaki kot odličen poznavatelj sanskrita, a zadnji dve leti je sestavljal besednjak perzijskega jezika. Prevel je v slovenski jezik vsa Shakespearejeva dela. Najobširnejše njegovo delo pa je „Zgodovina slovenskega slovstva“, koje delo, akoravno ni povsem dovršeno, vendar ni zaslužilo tako ostre in pikre kritike, kakor se je to zgodilo. Nasprotstvo med pisateljskimi krogi je dr. K. Glaserju zadnja leta hudo grenilo njegovo življenje. Značaja je bil pokojni dr. Glaser ljubeznivega in prijaznega. Naravnost občudovanja vredna je bila njegova marljivost, s katero je, dostikrat pod mučnimi razmerami svojega življenja, toliko spisal. Z njim je legel v grob vstrajen delavec na slovenskem slovstvenem polju in jeklen značaj v vrstah slovenskih rodoljubov. N. v m. p.!

Homerule za Irsko.

Nas Slovence vežejo neke posebne simpatije na žilavi narod katoliških Ircev. Zdi se, kakor da bi instinktivno čutili, da moramo ta nesrečni in zatirani narod posnemati v boju za vero očetov in za narodno osamosvojitve. Enaka usoda, ki nas tlačí, nas tudi druži. Kljub ogromnim daljavam, ki nas ločijo, spremljamo njihove boje z vročimi simpatijami in vsak njihov napredek nas navdaja z radostjo. Tako nas veseli tudi vspehi, ki jih imajo v zadnjem času v bojih za homerule — za samostojnost Irske. Skoro da bi jih celo zavijali: srečna Irska je že blizu svojega cilja. Če se ne pripeti kaj izrednega, bo čez leto dni samostojna. Kdaj bo pa nam zasijala

PODLISTEK.

Prerokbe o prihodnosti.

(Spisal Pankracij Gregorc.)

(Dalje.)

Sv. oče ga bo poslal v Francijo in velik monarh iz Orijenta bo mu podal sulico. (O tem velikemu monarhu več pri Avstriji.) Mladega junaka bodo s čudovito hrabrostjo podpirali bojavajeni belgijski Galiji. Sprava se bo sklenila s Parižani, končan bo ves prepir, od veselja bodo vojake obsipali z oljkami. . . . Odslej nastopi mir in zadovoljnost do Antikristovih časov, v katerih bodo pretrgane vse vezi, prevrženo vse staro in sveto. Zadnji francoski kralj pade v silno krvavi bitki ter obleži na bojnem polju nepokopan, neobžalovan. Mož iz dvojne krvi (Antikrist) zavlada. . . . Bog se še vojskuje po svojih dveh pričevalcih (Henoh in Elija). . . . „Stena iz ognja se vzdigne pred moje oči. Ne vidim več.“

Nemčija. Kaj neki spi v temni bodočnosti za silno nemško državo? Nekaj groznega, kljub mnogim, na njo se nanašajočim prerokbam še nejasnega, neprodirnega.

Okoli leta 1300 je živel v samostanu Lenini ob reki Havel brat Herman, ki je spisal enotoverzno prerokbo o dveh bližnjih samostanih Lenini in Korin ter o obmejni grofiji Brandenburg. Žalostno naznanja, da bodeta kloštra sekularizirana in da bo grofijo zavladal protestantovski rod, kateri pa bo le enkrat nehal vladati. Korin in Lenini bodeta zopet srečna pod katoliškim vladarjem. Leta 1807 je uradna komisija preskušala to prerokbo na zgodovinsko izvirnost, a ni našla nič neverodostojnega.

Brat Herman pravi v poslednjih vrsticah, da bo konečno nosil skupna žezla tisti, ki bo zadnji svojega protestantovskega rodu. Sledeči tekst je tako pokvarjen in zopet popravljen, da se lahko čita na štiri načine. Ta kralj (Is rex) ali Izrael (Israel) bo-

zora osamosvojitve, kdaj se bomo mi otesli svojih tlačiteljev? Mrzel, globok molk je odgovor. . .

Kakor smo pred kratkim poročali, je bila homerule-postava v poslanski zbornici že drugič sprejeta. Zbornica lordov, pred katero je na to prišla, jo je pa tudi tokrat odklonila. Toda zbornica lordov ni več vsemogočna. Njen veto je odpravljen. Na podlagi parlamentarnega sklepa iz leta 1911 je veto lordov v finančnih zadevah sploh odpravljen, v vseh drugih vprašanjih pa ima samo zavlačujočo moč. Treba je samo, da poslanska zbornica v prihodnji seziji postavni načrt še enkrat sprejme in ga kralj podpiše, pa postane zakon brez pritrdila lordov. Okrog polovice leta 1914 postane homerule-bill lahko postava.

Od leta 1798, ko je bil irski upor krvavo udušen, je irsko vprašanje največja notranjepolitična skrb vseh znamenitejših angleških državnikov. Žalostne socialne razmere — večina Ircev obstoja iz najemnikov, ki nimajo lastnega premoženja, in so v dinjeni nekaterim maloštevilnim angleškim veleposelnikom — ter konfesijonelna nasprotstva so povzročila nujno potrebo reform. Velika zasluga velikega Gladstone je, da je z razdržavljenjem anglikanske cerkve na Irskem in dvema postavama iz l. 1870 in 1881 pripravil tla za državno samostojnost Irske. Z razdržavljenjem anglikanske cerkve je bil odvzet anglikanskim škofom virilni glas v angleškem parlamentu, vsled česar so bila konfesijonelna nasprotstva omiljena. Postava iz leta 1881 je odstranila nekatera najhujša bremena irskega najemniškega sistema s tem, da je uradno fiksirala najemniško rento in določila obligatorično odškodnino najemnikov za melioracije. Zboljšane socialne razmere in od katoliške duhovščine vzbujeni narodni čut so povzročile, da se je v osemdesetih letih vedno glasneje pojavljala zahteva po politični samostojnosti, po homerule. Razvnel se je vroč boj med liberalci (Gladstone) in konservativci (Salisbury). Konservativci so bili in so nasprotniki homerule-gibanja, ker vidijo v tem ogroženo državno enotnost. Položaj je postal še zamotanejši, ker je del Ircev samih proti homerule. Severo-vzhodni del Irske — cvetoča provinca Ulster — je naseljen po večini od protestantov, ki iz konfesijonelnih in gospodarskih ozirov zahtevajo izločitev iz bodoče irske države. To ulster-gibanje je pa konservativcem dobrodošel sobojevnik v boju proti homerule.

Dvakrat je predložil Gladstone svojo homerule-

de poskusil (audat) ali slišal (audit) zločin, smrti vreden. Vsekakor se bo nekaj nenadnega, zločinskega zgodilo pod tem protestantovskim kraljem, ki bo zadnji svojega rodu. Kaj? Ali bo ta protestantovski kralj pritiskal silovito na izvolitev novega papeža, ki bi bil njemu všeč, ki bi na primer dovolil mešanico iz katoliške in protestantovske vere, ali pa bo preganjal njemu neljubega papeža. Saj je drugod prekovano, da bo sveti oče moral spremeniti sedež, da bo skrit dve leti. Predno pride za Evropo zlata doba, bo moral bežati on, ki ne pripogne kolena pred Balom (mogočnim krivovercem).

Morda bode res Izrael s pomočjo socialnih demokratov vprizoril znotranjo vstajo, ali se zvezal z zunanjimi sovražniki ter jih poklical na pomoč. Amur-Buharba, samotar na Libanonu, je leta 1850 že prerokoval topredmetno:

„Sliši, o Nemčija! Dve velikanski zveri, potvare noči, se bodeta vzdignili zoper tvoje ljudstvo. Prva je podobna mnogoglavemu zmaju z dolgim repom, obsejanim z legijoni grdih ličink. Okoli nje se bodo zbirali vsi sovražniki človeštva, prostosti in miru, vsi sužnji denarnega žaklja, vsi morilci pravice in resnice ter bodo skušali braniti to velezer. (Socialna demokracija.) Ta bo v zadnji sili namignila drugi orjaški pošasti, ki leze iz sibirskih štep, ki bleji z milijon železnih, zob in z levjimi kremplji pomandra vse okoli sebe.“ (Japonci.)

Vsled strašnega zločina, pod zadnjim protestantovskim kraljem, nadaljuje nekako brat Herman, bo pastir nazaj dobil čredo (protestanti se vrnejo v katoliško Cerkev) in Germanija dobi nazaj kralja (to je katoliškega vladarja, kakoršnega je imela pred sekularizacijo). Vsled tega pozabi obmejna grofija Brandenburg vse poprejšnje trpljenje, tuje se ne bo več redil v njej, Lenini in Korin ostaneta k prvotnemu namenu, duhovščina je zopet v časti in volk ne bo več preganjal črede. (Vse te vesele reči ne bi bile mogoče, ako Germanija ne dobi katoliškega samo-

bill; prvokrat leta 1886, ko je radi ulsterskega odpora propadel že v poslanski zbornici, in drugokrat leta 1893, ko zbornica lordov ni hotela dati svojega pritrdila. Dve desetletji sta pretekli od sedaj. Od strani zbornice lordov ne grozi postavi sedaj nobena nevarnost več; leta 1911 je izgubila svojo absolutno veto-pravico. Tudi državnopravni pomisleki proti samostojni Irski so se zmanjšali; saj se je že med tem dovolil Avstraliji in Južni Afriki self-government. Liberalna stranka se hoče povrh vsega izkazati Ircem hvaležne, ker so bili od leta 1909—11 jeziček na tehtnici in so jo podpirali. Z gotovostjo smemo za to računati, da bo homerule-bill tudi še v prihodnji seziji sprejeta z veliko večino in bo dobila Irska potem res toliko zaželjeno samostojnost. Katoliškim Ircem, ki se že celo stoletje tako nevstraheno in vstrajno bore za ta svoj cilj, to tudi iz srca želimo. Ogrožena je postava sedaj še najbolj od ulster-gibanja. Govori se celo, da se hočejo ti ulster-protestanti z oboroženo silo upreti uvedbi homerule.

Odmev iz narodnih Konjic.

V našem okraju narodnih bojov ni, ker so si Nemci in ponemčenci svojega tihnega vspeha sigurni. Oni dobro poznajo podedovano slabost uboega slovenskega kmečkega, viničarskega, delavskega ljudstva, da vidi v znanju nemščine podlago časnega — blagostanja, dobičkanosti, ugleda, sposobnosti za kaj višjega. Zato imajo Slovenci, ki pridejo česče v dotiko z nemško občujočimi „gospodi“ in „fravami“, celo „gnadljivimi“, najiskrenejšo željo, da bi tudi sami, ali vsaj njihovi otroci, znali „nemški“; če kaj drugega znajo ali ne, je vse eno, je postransko, da le „nemški“ znajo. „Ali že znaš nemški?“ to je glavni usposobljenostni izpit fanta ali dekleta, ki se hoče povspeti do kaj boljšega. Za to je nemška šola že pravi raj po „nemški sreči“ hrepenečih.

No, to bi ne bilo iz narodnostnega ozira še nič preveč hudega, ko bi bila nemška šola samo zavod, kjer se otroci poleg ljudskošolskih predmetov izure tudi v dobri nemščini. A žal to ni; ampak je v prvi vrsti tovarna, kjer se iz slovenskih otrok izdelujejo „umetni patentirani Nemci.“ Otrok gre v nemško šolo, da bi se naučil nemškega jezika v govoru in pisavi, zapusti jo pa z zaničevanjem slovenskih črk, slovenskih besed, slovenskih (recimo kranjskih deželnih) barv, zaničevanjem vsega, kar se imenuje slovensko. Petje je grdo, če je „windisch“, klinčki

vladarja brez zveznih knezov. Tukaj se zopet lahko misli na velikega monarha iz Orijenta.)

Kako temeljito se bodo spremenile razmere v Nemčiji, nam opisuje že znani Spielbähn. Njega smo že slišali v uvodu, da bode propadla barbarska država (najbrž Turčija). Potem nadaljuje, da bodo s te barbarsko državo pogreznjeni tudi krivi preroki, od katerih se bodo mnogi sežgali z otroci in ženo, štiri sto jih bodo pobesili z lastnimi njihovimi črevesi, ostale pa bodo strmoglavili s skale ob Reni. (Kaj pa, ako se videc tukaj moti? Ko gleda ta prizor v duhu, se mu zdi voda v prikazni reka Rena, katero pozna. Morebiti pa je to Bospor ob Carigradu, „li Zlati rog istotam. Krivi preroki se pač najznačilneje lahko imenujejo mladoturki, katerim morebiti pripravi opisano usodo vračajoča se kataldška armada.) Spielbähn nadaljuje lapidarno:

„To je začetek krvavih časov. Sv. mesto Kel-morajn bo potem videlo grozovito bitko: Mnogo tujega ljudstva bo tukaj poklanega. Možje in žene se bojujejo za svojo vero, da gazijo kri do gležnjev. Ostanek sovražnikov beži do breze, kjer se dobojuje zadnja bitka za dobro stvar.“ (Bitko pri brezi omenja o vsi velikopotezni preroki o evropskih dogodkih. To drevesce stoji med Holtumom in Hamom, med Unno in Weslom. Ko se je prva breza posušila, so na kraljev ukaz vsadili drugo istočam.)

Spielbähn navaja potem posledice te bitke pri brezi: „Tujci so prinesli v deželo črno smrt. Kar je pustil meč, bo žrla kuga. . . . Francoska bo takrat razdeljena. . . . Nemška si bo izvolila kmeta za cesarja. Ta bo vladal eno leto in en dan. Tisti, ki bo za njim nosil cesarsko krono, tisti bo mož, na katerega je svet upal že dolgo. On bo imenovan rimski cesar in bo dal človeštvu zopet mir. V tem času ne bo židov v Nemčiji in krivoverci trkajo na prsa. Božja slava bo prebivala na zemlji. Vojske ne bo več. . . .“ (Zopet je velik monarh napovedan, v katerega je že svet upal dolgo.)

(Dalje prih.)

so grdi, nimajo lepega vonja, ker baže pomenijo — „windisch“, niti daru nočejo, če najdejo na njem sled o slovenskem jeziku. Če vprašaš otroka, ki eno leto hodi v nemško šolo, po slovensko, še odgovora ne dobiš; in če mu rečeš, da je Slovenec, ti z ogorčenostjo odvrne, da ne, češ: „Nemec (Nemka) sem.“ (Če prav je sedel(a) prej več let v slovenski šoli!)

Na to tiho in vspešno germanizatorično delo se sedanje učiteljstvo nemških šol dobro razume, za kar mu je na primer konjiško nemštvo lahko hvaležno, dasiravno se o sedanjem šolskem vodji hudomušno pripoveduje, da je imel kot učiteljski stanovalnik s slovenskimi traki tapecirano. Značaji pa taki!

Če dobro pogledamo v to gibanje nemških šol, moramo z žalostjo reči, da ima nemštvo v naših krajih še veliko bodočnost. Slovensko ljudstvo in naro-

dne buditelje pa resno vabimo, naj odprejo oči. Resne klice naj pa zapišejo v album, dokler jih še pišejo slovenski, da ne bo prepozno. Konjiška okolica je v narodnem oziru zelo ogrožena! Slovenci, na plan!

Trška občina Konjice je imenovala pisatelja Petra Roseggerja častnim članom. Par tisočakov za nemško šolo mu je odkupilo to čast. Med takimi — častnimi člani zavednemu Slovincu ne bo prostora. Sicer Roseggerja časteči občinski odbori ne volijo Slovencev častnim članom, pa kjer jih, morajo ti odklanjati tako dvomljivo čast.

Društvo za varstvo otrok v konjiškem okraju spi že tri leta. Gospodje nimajo časa za to. Zato bo pa potem čas, zanemarjene otroke, mladoletnice kaznjence soditi in na državne stroške rediti.

Položaj Bolgarije še vedno obupen.

Turki pred Odrinom. — Rumuni prodirajo proti Sofiji. — Srbi in Grki se pripravljajo na vpad v Bolgarijo. — Velesile posredujejo, toda zaman. — V Atenah in Belgradu nočejo odnehati. — Rumunija odklanja bolgarske predloge. — Turčija hoče zasesti črto Marica-Odrin.

Nesrečna Bolgarska še ni izpila kupe bridkosti do dna. Njeni nasprotniki je niso še dovolj ponižali in jo še vedno od vseih strani ogrožajo v njenem obstoju. Malokedaj se je zgodovina masčevala tako hitro in tako grozno, kakor se masčuje sedaj nad nesrečno Bolgarijo. Malo več kot 14 dni je, ko je bila Bolgarija še na vrhuncu svoje moči. Solnčila se je v opojnih žarkih slave, ki si jo je priborila v bojih s Turki. Cel svet je občudoval njene junake, njena armada se je zdela nepremagljiva in imena: Savov, Dimitrijew, Danew itd. so se kovala v zvezde. In danes? Ponižana prosi Bolgarija na vseh straneh za pomoč, tresti se mora za svoj obstoj, slava armade je zatemnela in v zvezde vkovana imena so padla v temo. Res, sree pretresujoča tragedija. Vsak pravi prijatelj Bolgarije se mora žalostiti. Če prav je nekaj zakrivila s svojim prevelikim rusofilstvom in predrznim zaupanjem v moč svoje junaske, a oslabiljene armade, vendar tolikega ponižanja ni zaslužila. Njene zasluge v bojih proti Turkom so prevelike, da bi moral človek odobravati sedanje grozno plačilo.

Položaj, v katerem se Bolgarija nahaja, je res obupen. Posredovanje velesil v Carigradu ni imelo nikakega vspeha. Ohromeli turški starijci so zaslužili mlado jutro in bahavo naznanja, da hoče zasesti črto Marica-Odrin. Njegova kavalerija je že dospela do Odrina. Ravno tako bo dovedlo do vspeha avstrijsko posredovanje v Bukarešti. Rumuni so odklonili bolgarske mirovne pogoje in korakajo dalje — proti Sofiji. Nič ni pomagalo, da se je obrnil car Ferdinand na kralja Karola, nič ni pomagalo, da se je zavzela za Bolgarijo poleg Avstrije tudi Rusija. Rumuni hočejo, da se sklene mir z vsemi balkanskimi državami, ali pa nič.

Ni prijetnejše in ugodnejše niso vesti, ki prihajajo iz Belgrada in Aten. Ti dva državi se, tudi pripravljata na vpad v Bolgarijo in napad na Sofijo, ter se ne dasta od svoje namere odpraviti, kljub vsem pritiskom od zunaj. Zadnja poročila pravijo, da sta Srbija in Grčija pripravljeni, skleniti premirje samo če se ob enem sklene tudi preljudni mir. Da Bolgarija ne pristane rada na ta pogoj, je umevno, ker apetit nasprotnikov, zlasti ošabne Grčije, je naravnost uničujoč.

Bolgarija v resnem položaju.

Sofija, dne 17. julija. (Zasebna brzojavka.) V oficijelnih bolgarskih krogih vlada grozna pobitost. Zmešnjava je vsepovsod splošna, ki pa postaja še večja vsled hudih prepričanj med zastopniki raznih političnih struj, ki bi rade prišle na površje. Prizadevanja Malinova, da bi sestavil nov kabinet, so se izjalovila. Zmernejši krogi jasno uvidevajo, kako opasen je položaj kraljestva. Opustili so vsako misel na samopomoč. V očigled predstojčega prodiranja Rumunov proti glavnemu mestu Sofiji se še le nanašajo na intervencijo Evrope, ki bi naj odvrnila to grozno ponižanje Bolgarije. Rumuni so se že polastili železniške proge, ki veže Sofijo z Varso. Sedaj je odvzeta Bolgarom zadnja prosta železniška proga, po kateri so dobivali za Sofijo živila in municijo. A tudi Varso so zasedli Rumuni in s tem tudi kabel, ki veže Bolgarijo s Sebastopolom, tako da je sedaj vsaka brzojavna zveza z zunanjimi državami pretrgana in je Bolgarija odrezana od celega sveta.

Avstrija in Rusija delata sporazumno?

Oficijozna „Tribuna“ poroča iz Peterburga: Velesile tripelentente so se sporazumele sedaj za skupno akcijo v Carigradu, kjer je Rusija že sporočila, da smatrajo vse velesile črto Enos-Midija za definitivno in je svetovala, naj Turčija svojo akcijo omeji, ne da bi jo bilo treba k temu še prisiliti. Tripelententa dela tudi v Atenah na to, da Grčija zniža svoje zahteve in je ruski poslanik grškemu zunanjemu ministru Coromilasu izjavil, da bodo velesile v nasprotnem slučaju določbe grško-srbske pogodbe revidirale in reducirale. Podobne izjave je podala Rusija v Belgradu in tudi v Bukarešti je izrazila svoje pomisleke proti prodiranju v Bolgarijo.

Načelo tripelentente je, da se Bolgarija ne sme ekscesivno oslabiliti, v čemer se Rusija slučajno zлага z Avstro-Ogrsko. Ruski poslanik na Dunaju, Giers, je dobil nalog sporazumeti se z Avstrijo, da se sovražnosti na Balkanu ustavijo.

Bolgarija in Avstrija.

Dunaj, dne 18. julija. Iz informiranih krogov se poroča: Pred nekaj dnevi je obiskal bolgarski poslanik na Dunaju, Sabašev, zunanjega ministra Berchtolda. Prosil ga je v imenu bolgarske vlade pomoči. Grof Berchtold je opozoril bolgarskega poslanika, da se je Bolgarska popolnoma zaupala Rusiji, vsled česar je Avstriji nemogoče zavzeti se za bolgarske interese, dokler je na krmilu rusofilski kabinet. Vsled tega je podal kabinet Danew demisijo. Še le prelom s politiko, ki jo je zastopal ta kabinet, je omogočil, da se je Avstrija zavzela za Bolgarsko. Vsled poročila poslanika Sabaševa se je izvršila v Sofiji izprememba v vladi, ki jo je opozicija po daljšem obotavljanju sprejela. Prvi korak, ki ga bo storila nova bolgarska vlada, bo, da se sporazume z Rumunsko, kakor so ji to na Dunaju nasvetovali. Radoslavov kabinet računa na skorajšnjo poravnavo z vlado v Bukarešti in se nadeja, da bo morda potem Bolgarski mogoče nadaljevati vojno proti Srbiji in Grški.

Turki pred Odrinom.

Carigrad, dne 18. julija. (Ob 12. uri ponoči.) Turška kavalerija je dospela pred Odrin.

Dunaj, dne 19. julija. V ospredju današnje situacije stoji turška akcija v Traciji. Turška kavalerija je došla že sinoči pred Odrin in je danes najbrže že zasedla mesto. Močni oddelki infanterije in artilerije so na potu.

Istočasno so došle danes tudi vesti, da je bila včerajšnja demarša tripelentente v Carigradu popolnoma brezvspešna. Veliki vezir je ruskemu in francoskemu poslaniku odgovoril skrajno dvomljivo in nedoločeno.

Tudi ponovna pogajanja bolgarskega poslanika Načeviča v Carigradu s portu so se popolnoma ponesrečila. Turška vlada je prekinila vse zveze z Bolgarsko.

Carigrad, dne 19. julija. V informiranih krogih se zatrjuje, da je bil rezultat včerajšnje demarše tripelentente pri porti negativen. Dasiravno sta rusko demaršo podpirala tudi Francija in Anglija in je bila demarša jako ostra, ni dal veliki vezir nobenih obveznih obljub, da Turki ne zasedejo Odrina. Izgovarjal se je z razpoloženjem v armadi, in na javno mnenje, ki zahteva revanšo za Bolgarsko. V Carigradu pričakujejo vsak trenutek vesti, da je turška armada že zasedla Odrin.

Zmešnjave na Balkanu.

Dunajsko situacijsko poročilo pravi:

Turška konjenica je pridrvela pred Odrin; Rumuni prodirajo dalje proti Sofiji in so že zajeli eno bolgarsko brigado: Srbi, Grki in Črnogorci koncentrirajo svoje armade ob zahodni in južni strani Bolgarije, da vderejo proti Sofiji, s kratka, ves Balkan je v ognju zoper Bolgarijo, da reši ogroženo ravnotežje in prežene nevarnost velike Bolgarije.

Ali še pa dejanski obstoja nevarnost — velike Bolgarije? Ali se že ne zdi, kakor da bi znala postati Bolgarija za ravnotežje in za bodoči mir na Balkanu še veliko premajhna? V Belgradu in Atenah so ruski opomin k zmernosti in rusko posredovanje sicer uljudno, toda odločno odklonili. Rumunija bi sigurno ne bila mobilizirala svoje polmilijonske armade, če bi hotela zasesti le ozemlje Tuturkan-Balčik in Turčija se niti ne zmeni za določbe londonske pogodbe, kljub temu, da je dobila od Rusije in Francije resne opomine, da naj ne prodira čez določeno mejo Midija-Enos.

Z ozirom na ta dejstva skuša doseči Rusija zopet stik z velesilami, v prvi vrsti z Avstrijo. Dejanski obstoja trenutno neka sporodnost med željami Rusije in politično smerjo naše monarhije na Balkanu. Avstrija se je že opetovano izjavila, da bo končni rezultat bojev na Balkanu revidirala iz stališča svo-

jih interesov. Razvoj razmer na balkanskem bojišču bi pa znal postati tak, da bi bilo potrebno, da bi se ta njena revizija ne vršila šele po sklepu vseh dogodljajev, marveč bi se morala vršiti že poprej, kar bi se lahko zgodilo samo v sporazumu z Rusijo, ali pa v okvirju celoskupne evropske akcije.

Trenutno gre namera Rumunije za tem, ugotoviti lastne teritorijalne zahteve in najti tudi podlago za splošno premirje in sklep miru na Balkanu. Ni pa povsem sigurno, če bo akcija Rumunije, ki jo tudi Avstrija podpira, v očigled pretiranih zahtev Srbije in Grčije, kakor tudi vsled agresivnega stališča Turčije, dovedla do zaželenega cilja in bo morebiti še trebalo močnega pritiska velesil v Belgradu, Atenah in v Carigradu, da se ustvari predpogoji za trajni mir na Balkanu.

Menšikov o balkanski vojni.

Odlični ruski publicist Menšikov piše v „Nov. Vremju“ o macedonski vojni na način, da moramo tudi to sodbo, dasiravno je zelo pikra, zabeležiti. Menšikov piše med drugim tudi sledeče: Balkanska vojna je seveda velika nesreča, tako za slovanstvo, kakor za Rusijo. Jugoslovanstvo, ki se je bilo naenkrat pred očmi sveta tako velikansko povzdignilo, je zopet razpadlo in žanje sedaj zasluženo omalovaževanje. Bolgarska in Srbska sta danes razdejeni in dolgo bo trajalo, predno bosta obe državi okrevale od ran, ki sta si jih zadali druga drugi. Najhujše pa je: sovražstvo, ki je bo vzbudila ta brezčastna in škandalozna vojna, ne bo tako lahko ugasnilo. Na mesto iluzije o veliki Balkanski zvezi je stopil strašen razdor, ki je hujši, kakor stanje pred vojno s Turčijo. Ravno tako je tudi uničena misel na ustvaritev nove velikanske sile, ki bi bila v slučaju evropske vojne zmožna, podpirati tripelentento z juga sem. Avstro-Ogrski sedaj ni več treba, varovati se proti jugu, vso moč svoje vojske more sedaj koncentrirati proti Rusiji. Za Rusijo je prišla sedaj potreba, da prične z novim, velikim oboroževanjem, če li noče živeti v nevarnosti, da jo nepričakovani udarec razkosa. Slab genij ogroža Rusijo in slovanstvo že vedno: notranji razpori, ki uničujejo moč Rusije in Slovanov.

Južnoalbanska meja.

Glede vprašanja južnoalbanjskih mej obstojajo še vedno huda nasprotstva med velesilami, vendar morajo veleposlaniki računati s tem, da sir Edvard Grey na vsak način zapusti začetkom avgusta London. Najbrže se bodo veleposlaniki zedinili na to, da bo posebna komisija določila mejo. Avstro-Ogrska pa vedno odločno zahteva, da ta komisija izdela samo detalje.

Politični pregled.

Angleška vojna mornarica.

V angleški zbornici je podal angleški mornariški minister Churchill sliko pomnožitve angleškega vojnega brodogradništva. Churchill je izjavil: Tekom prihodnjih devetih mesecev dobi Angleška vsak teden po en nov torpedni rušilec. Tekom prihodnjih 12 mesecev dobi vsak mesec po eno novo križarko in tekem prihodnjih 18 mesecev dobi Angleška vsakih 45 dni po en nov nadzračni letalnik. Za vse te ladje je moštvo polnoštevilno.

Pomnožitev nemškega vojnega brodogradništva ne bo dosegla niti polovice angleškega.

Naše prireditve.

Slivnica pri Mariboru.

Prihodnji torek, dne 22. t. m., bo naš velečastiti gospod župnik Franc Hirti obhajal 25letnico svojega župnikovanja v Slivnici. Župljani se z veliko vnemo pripravljajo, da bodo prav slovesno obhajali ta srebrni jubilej.

Včeraj, v nedeljo, dne 20. t. m., je tukašnje bralno in izobraževalno društvo priredilo v svojih prostorih na čast gospoda župnika svečanost, ki je v vsakem oziru izvrstno uspela. Ljudstva se je zbralo izvanredno veliko, žal, da so bili prostori dosti premali. Naše vrle mladenke so vprizorile dve kratki enodejanki s tisto dovršenostjo, kojo smo pri njih vedno opazovali. Mešani pevski zbor nas je razveselil s četverimi spevi.

Med igrami je pa častiti gospod profesor dr. Anton Medved iz Maribora v jedrnatih besedah orisal življenje in delovanje našega gospoda župnika. Pokazal je, kako se je gospod župnik vedno in povsod z veliko gorečnostjo trudil za verski, narodni in gmotni prospek svojih župljanov. Našel je po vrsti njegove tozadevne zasluge. Odtod neomejna ljubezen in spoštovanje, koje mu izkazujejo otroško vdani župljani. Z navdušenimi klici: „Živijo! Na še mnoga leta!“ je občinstvu ob sklepu govora pozdravilo svojega toli priljubljenega gospoda dušnega pastirja.

Raznoterosti.

Iz poštne službe. Poštna pomočnica Gizela Šorn pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju je imenovana za poštno ekspedijentinjo isotam.

Promocija. Gospoda Konrad Šmid, c. kr. fin. kon. praktikanat pri c. kr. okrajnem glavarstvu v

Mariboru, ter absolvirani jurist Josip Smid sta bila v soboto, dne 19. t. m. na c. kr. Karol Francovem vseučilišču v Gradu promovirana za doktorja prava. Čestitamo!

Oboleli je velečastiti gospod duhovni svetovalec Martin Meško pri Kapeli prav nevarno za pljučnico. Orate, fratres!

Hrvaške umetnice v Bayreuthu. Siegfried Wagner, znani direktor Wagnerjevih oper v Bayreuthu, je povabil članici hrvaške opere gospo Horvat in gospodično Korošec v Bayreuth, ker želi, da bi pri slavnostnih igrah leta 1914 sodelovali.

Paul Heyse, znani nemški pisatelj, je nevarno bolan. Radi visoke starosti — 83 let — se je bati kastrofe.

Kardinal dr. Bauer — zlatomašnik. V soboto, dne 19. t. m., je praznoval olomuški nadškof kardinal dr. Bauer, 50letnico svojega mašništva, svojo — zlato mašo. Verniki češke, kakor tudi nemške narodnosti so porabili to priliko, da so pokazali sivolase mu, cerkvenemu knezu vso ljubezen, ki jo gojijo do njega. Od vseh strani in iz vseh stanov je došlo slavljencu nebrojno čestitk. Dr. Bauer je bil rojen dne 26. januarja 1841 v Hrašovcu na Moravskem kot sin priprostitih starišev. Leta 1882 je zasedel brnski škofovski stol. Po 22letnem plodonosnem delovanju v Brnu je postal leta 1904 knez nadškof v Olomucu. L. 1911 je bil imenovan za kardinala. Visokemu cerkvenemu dostojanstveniku želimo tudi mi še mnogo let!

Se en škof — zlatomašnik. V četrtek, dne 17. t. m., je obhajal v olivetanskem samostanu Tanzenberg pri Gospi Sveti bivši krški škof dr. Kahn svojo zlato mašo. Kakor znano, je dr. Kahn težko bolan. Njegov duh je omračen, toda večkrat ima povsem jasne trenutke. Na slavnostni dan se mu je poklonil sedanji škof dr. Kaltner na čelu 100 duhovnikov krške škofije. Dr. Kahn je dal ponovno izraza svojemu veselju nad poklonitvijo. Tudi od zunaj je došlo mnogo gratulacij.

Ernest Schneider †. Na Dunaju je umrl znani krščansko-socialni politik Ernest Schneider, star 63 let. Po poklicu mehanik, je že pri svoji obrti občutil težko pest takrat vsemogočnega židovskega kapitala in mu je napovedal neizprosni boj. Schneider je bil eden izmed pričetnikov antisemitskega gibanja in se je z veseljem oklenil dr. Luegerja. S svojim vehementnim nastopom, ki ni poznal nobenega pardona, si je nakopal smrtno sovraštvo židovstva. Toda ni odnehal. Ker je znal svoj govor nasoliti z dunajskim humorjem, je postal kmalu popularna oseba. Izvoljen je bil v državni zbor, kateremu je pripadal do leta 1907 in v deželni zbor, kateremu je pripadal do svoje smrti, od leta 1911 kot deželni odbornik. Za obrtništvo in obrtno zakonodajo si je priboril mnogo zaslug in bo ostalo njegovo ime združeno z marsikaterim važnim obrtnim zakonom. S Schneiderjem leže v grob eden izmed najzvestejših stare Luegerjeve garde, ki ima veliko zaslug, da je sedaj Dunaj krščansko-socialen. Njegov dosledni antisemitizem bi bil marsikateremu sedanjemu kršč. socialcu lahko v zgled. Boj židovstvu bi bil za krščanske socialce veliko bolj potreben, kakor pa propaganda nemške nestrpnosti, ki se jo prakticira — zadnje čase.

Dunaj — za Roseggerjev fond. Te dni (dne 31. julija) slavi Rosegger 70letnico svojega rojstva. Naši Nemci ga radi tega praznujejo na vse mogoče načine, posebno pa z darovi za Schulverein. Oglasil se je tudi cesarski Dunaj. Dr. Weisskirchner mu je poslal pismo, v katerem ga proslavlja kot pesnika in mu naznanja, da je sklenil mestni zastop, darovati v Roseggerjev fond pet novih kamnov, to je 10.000 kron! Da naša državna prestolnica na tak izzivačen način podpira Schulverein, čigar glavni namen je: uničenje drugih nenemških narodov, je gotovo vredno vse obsodbe. Slovenska županstva, odgovorite na to izzivanje z darovi za Slovensko Stražo!

Zopet zvišanje armadnega stanja. V vojaških krogih se zopet z vso resnostjo in odločnostjo zahteva zvišanje armadnega stanja. Iz Budimpešte prihaja vest, da bo vojaška uprava zahtevala zvišanje rekrutnega kontingenta za 24.000 mož. Druga verzija pravi, da se hoče zvišati število rekrutov za 25 tisoč mož. Od teh bi odpadlo 15.000 na skupno armado in 10.000 na obojestranske domobrance. Razširjene so bile tudi že govorice o 50.000 novih rekrutov, toda se ne potrjujejo, ker so navedene neznosne. Vzroke tega novega zvišanja je treba iskati v žalostnih izkušnjah letošnje mobilizacije. Naše primeroma nizko mirovno stanje — druge države, kot: Nemčija in Rusija, imajo relativno veliko več stalnega vojaštva — povzroča, da moramo pri najmanjši zunanje politični napetosti vpoklicati rezerve. To povzroča po eni strani vznemirjenje prebivalstva, po drugi pa veliko gospodarsko škodo. Starejši ljudje, družinski očetje in gospodarji, morajo v vojake in morajo ostati cele mesece pod orožjem, da je izpolnjeno potrebno stanje. To je seveda velika škoda zlasti za vpoklicane same. Z zvišanjem rekrutnega kontingenta se hoče te nedostatke odpraviti.

Kaj nam ni v čast? Prijatelj našega lista nam poroča: Pred kratkim sem se peljal z južno železnico iz severa proti Ljubljani. V istem oddelku, kakor jaz, sta sedela tudi dva slovenska akademika, ki sta se vozila iz Dunaja. Njun razgovor je bil pa tako robat, surov, prepleten s kletvicami in priduševan-

jem, da sem se zgražal. Zdelo se mi je, skoro nemo goče, da bi se dva Slovenca, ki se prištevata med inteligenco, obnašala tako, kakor že med pijanimi hlapci ni več v navadi. Sramoval sem se, da se najdejo med slovenskimi olikanci — notabene bila sta liberalca — take surovine. Vsaj v javnosti bi lahko nekoliko prikrili svojo notranjo neotesanost in podivjanost, ker je nam vsem v nečast. — Par dni pozneje sem se vozil z dolenskim vlakom proti Ljubljani. Ta dan sem imel srečo, da sta se v mojem kupcu vozila tudi neki Ljubljaničan in neka Ljubljaničanka. Ta dva „Slovenca“ sta imela pa to lepo lastnost, da nista izgovorila nobenega stavka, kateremu bi ne primešala vsaj nekaj nemških besed. Tako mrcvarjenje in žaljenje našega jezika je gotovo vredno vse obsodbe. Tujec, ki nas sliši, mora dobiti od nas žalosten vtis in mora smatrati vse naše postavljanje z narodno omiko in kulturo za smešno donkišotstvo. Posebno sem bil še ogorčen, ker sem zvedel, da imajo zlasti Ljubljaničanke v veliki meri navado, da tako pačijo našo lepo materinščino.

Stare zastave, pod katerimi so naši dedje krvaveli in zmagovali za domovino, bodo v posebni skupini v slavnostnem sprevedu katoliškega shoda v Ljubljani. Slovenci in Hrvatje bodo navdušeno pozdravljali te priče njihovega junaštva.

Dva Dalmatince pred deželnim sodiščem v Celovcu. Kakor smo že svoj čas poročali, je državno pravdnistvo dvignilo obtožbo proti markiju Boni in dr. M. Mičiču v Dubrovniku, češ, da sta s svojimi govori povodom novembarskih manifestacij v proslavo balkanskih zmag v Dubrovniku ščuvala proti državnim organom. Najvišje sodišče je proti tema dveh obtožencema delegiralo celovško deželno sodišče. Obravnava se vrši danes, dne 21. julija.

Stevilo odvetnikov in notarjev. V tostranski državni polovici je bilo začetkom leta 1913 5708 odvetnikov, 264 več kot leta 1912. Največ jih je štela Nižavavstrijska z Dunajem (1435). Na Štajerskem pa jih imamo 187, na Koroškem jih je 38, na Kranjskem 44. Notarjev je bilo v pričetku leta 1913 1058, največ zopet v okrožju dunajskih notarskih kolegijev (139). Na Spodnje-Štajerskem jih je 23, na Koroškem 30, na Kranjskem 35.

Toča. Po Savinjski dolini je v sredo, dne 16. t. m. tudi razsajala huda nevihta. Najbolj prizadete so Braslovče, kjer je klestila toča. V polovici župnije so uničeni poljski pridelki. Pogled na polja je ponekod obupen.

Hmelj. Uradno poročilo o stanju hmelja v sredi julija pravi: Na vshodnem Štajerskem je rastlina v pretežni večini zelo lepa. Zgodnji hmelj pričenja cvesti, pozni hmelj je dosegel skoro višino hmeljovk. Na južnem Štajerskem je stanje nasadov neenakomerno. Pozni hmelj je po večini bolj razvit. V žatskem okraju se je stanje hmelja vsled deževnega in mrzlega vremena poslabšalo. Tudi v celnem žatskem okrožju je slabo vreme oviralo razvoj rastline. V okraju Avša je slabo vreme pospešilo pomnoženje listnih uši.

Stanje hmeljske rastline in kupčije na Angleškem. Konzularno poročilo iz Londona od dne 2. julija t. l. pravi: Hmeljski nasadi trpe vsled suše in izvanredno mnogoštevilnega mrčesa. Velika suša je zadnji čas izdatno ovirala rast rastline. Vendar pa bi še bilo prezgodaj, izreči kako trdno sodbo o novi hmeljski letini. Cene na londonskem hmeljskem trgu so jako trdne, ker so se zaloge zmanjšale; konzumenti imajo precej težave z nakupom hmelja po sprejemljivih cenah.

Dvojni svetovni rekord. Aviatik Derove je preletel v četrtek, dne 17. t. m., z enim pasažirjem iz Milana v Brindisi ne da bi se kdaj ustavil v 7 urah 54 minutah. Črta je dolga 800 km. Vpostavil je s tem dvojni svetovni rekord: na dolgotrajnost in na daljavo z enim pasažirjem.

Za Slovensko Stražo. Duhovniki Šaleške doline so darovali o priliki pastoralne konference v Škalah 110 K, beri: stoideset kron za Slovensko Stražo, in ne deset kron, kakor je bilo pomotoma tiskano.

Stajersko.

Maribor. Naskovo (tovarno za usnje je kupil g. Viljem Freund.

Ruše. Sedaj je pri nas že precej letovčarjev, vendar ne toliko, kot druga leta. Kaj je temu krivo, ne vemo; vsekakor pa mislimo, da bi se pri nas še lahko kaj več storilo za povzdigo tujskega prometa, ker imamo vse predpogoje za to, pred vsem zdrav pohorski zrak, lepe senčne gozde, sploh krajno planinsko okolico, ki bi marsikoga privabila, če bi za njo — vedel.

Svetinje pri Ormožu. Slovenska dijaška zveza priredi s pomočjo domače Dekliške zveze v nedeljo, dne 27. t. m., veliko veselico na vrtu gospoda Pihlarja v Žerovincih. Na vspredu je gledališka igra: „Domen“, tamburanje in petje dijaškega tamburaškega in pevskega zbora. Vse prijatelje prijetne zabave in vse ljubitelje naših katoliško-narodnih slovenskih dijakov vabijo k najobilnejši udeležbi — prireditelji.

Sv. Marjeta pri Rimskih toplicah. V soboto, dne 12. t. m., je bil slovesen sprejem novega našega župnika, častitega gospoda Tropa. Častiti gospod župnik se je pripeljal ob 4. popoldne z brzovlakom v

spremlstvu več gospodov iz Maribora in je bil na kolodvoru pozdravljen od prejšnjega župnika častitega gospoda Edv. Janžeka. Pri mostu, ki pelje v Smarjeto, ga je pa čakalo mnogobrojno ljudstvo. V velikem sprevedu so se podali v cerkev, kjer je bil blagoslov. Drugi dan ob 10. uri dopoldne je bila slovesna inštalacija po dekanu na Laškem. Nato se je vršila slovesna procesija in sv. maša, katero je celebriral novi župnik sam. Navzočih je bilo pri vseh slovesnostih mnogo župnikov iz sosednjih župnij ter ogromno ljudstva. Sentmarječani želimo svojem novemu župniku, da bi dolgo in srečno bival tu med nami!

Luče. V nedeljo, dne 27. t. m. imamo v katoliškem izobraževalnem društvu po opravi shoda Slovenske kmečke zveze. Govoril pride poslanec dr. K. Verstovšek.

Sv. Ana v Halozah. Pri tukajšnji romarski cerkvi (župnija Sv. Barbara v Halozah), se vrši letos Anino ob enem s pobožnostjo za jubilejne odpustke dne 25. (Jakobovo), dne 26. (Anino), dne 27. (nedelja) julija. Vspored te cerkvene slovesnosti je ta le: dne 24. t. m., zvečer ob 5. uri, večernice, potem izpovedovanje. Na Jakobovo, dne 25. t. m., ob 6. uri, 9. uri in 10. uri sv. maše, popoldne ob 5. uri večernice. Istotako na Anino, dne 26. t. m. V nedeljo, dne 27. t. m., ob pol 6. uri zvečer, križev pot v 14 kapelah, stoječih ob potu iz doline na grič k cerkvi, potem ob 6., 8., 9. in 10. uri sv. maše. Popoldne ob pol 3. uri večernice. Vsak dan bo več pridig z oziranjem na letošnji jubilej. Vsakemu bode dana prilika, prejeti sv. zakramente, ker bodo te dni stalno trije duhovniki pri Sv. Ani na razpolago za spovedovanje. Tedaj častite sv. Anino in vsi, ki se hočete udeležiti popolnih odpustkov letošnjega jubileja, poslužite se tega milosti polnega časa v duhovno prenovitev, in pridite od blizu in daleč k Sv. Ani med vinorodnimi haloškimi goricami! Častiti gospodje duhovniki onih župnij, od koder navadno prihajajo romarji k Sv. Ani, se uljudno prosijo, da na prižnici pravočasno oznanijo ta vsposed.

Škale. Duhovniki Šaleške doline so darovali o priliki pastoralne konference v Škalah 110 K za Slovensko Stražo. Srčna hvala, vsem darovalcem, kakor tudi nabiratelju gospodu Gosaku, župniku pri Sv. Janezu.

Trbovlje. Umrl je gospod Fr. Bidovec, delovodja pri premogovniku, star 67 let.

Koroško.

Duhovniške vesti. Imenovan je za korarja stolnega kapitelja in kn. šk. kancelarja častiti gospod dr. Janez Evgen Quit, profesor bogoslovja itd., v Celovcu. — Slovesna investitura in inštalacija novoimenovanih digniterjev koroškega stolnega kapitelja na mil. gospodov Gvidona Bittnerja, kot stolnega prošta, Ferdinanda Wappisa kot stolnega dekana, in dr. Jožefa Sommerja kot stolnega šolastra in novega stolnega kapitulara dr. Janeza Quitta, se je naj-slovesneje vršila v stolni cerkvi ob 9. uri dopoldne ob navzočnosti mnogobrojnega celovškega občinstva. — Imenovan je knezoškofijskim konzistorialnim svetovalcem ter za referenta v konzistoriju prečastiti g. dr. Martin Ehrlich, profesor bogoslovja v Celovcu. — Imenovan je za knezoškofijskega dvornega kaplana in ordinarijskega tajnika častiti gospod Andrej Truppe, kaplan v Železni Kapli, in Ivan Zel, administrator v Hodišah, za kanonika kolegijalnega kapitelja v Velikovecu.

Lep slovenski napredek. Na najskrajnejši slovenski meji, na glavni cesti, je kupil veliko Rosbacherjevo posestvo, gostilno in mesarijo, prevažno postojanko za vse sosedne kraje, kakor: Domačale, Gozdjanje, Strmec, Lipo, Skočidol in Kraje ob Vrbskem jezeru vernberški župan gospod Vospornik! Živijo!

Zadnje vesti.

Turčija zasede Tracijo in Odrin.

Pariz, dne 20. julija. (K. b.) „Agence Hav.“ javlja iz Carigrada: Vlada je dala armadi povelje, da zasede Tracijo in Odrin. V neki noti, ki jo je odposlala velesilam, odvrča odgovornost za eventualne sovražnosti na Bolgarijo.

Carigrad, dne 20. julija. (K. b.) Porta je oficijelno naznanila, da je sklenila, da zasede črto Marica — Odrin.

Rumuni na potu proti Sofiji.

Bukarešt, dne 19. julija. (K. b.) Oficijozni listi poročajo, da rumunske čete nadaljujejo s svojim prodiranjem proti Sofiji. Zasedli so že mesto Vracu, ki se nahaja kakih 60 kilometrov od Sofije.

Rumunija odklanja mirovno pogodbo Bolgarije.

Bukarešt, dne 20. julija. (K. b.) Iz poučenih neuradnih krogov je izvedel zastopnik korespondenčnega biroja, da je bolgarska vlada s posredovanjem tukajšnjega italijanskega poslanika obvestila rumunsko vlado, da je Bolgarija pripravljena, odstopiti Tuturkaj, Dobrič in Balčik, če umakne Rumunija svoje čete. Na to je odgovorila Rumunija, da se ne spušča v posamezne pogodbe. Skupno z vsemi se vojskujočimi se mora skleniti mir.

V najem se da s 1. oktobrom 1913
„Hotel Union“
na Dobrni pri Celju.
 Nataučna pojasnila daje Hranilnica
 in posojilnica na Dobrni.

Belilnica voska, obrt medu in voščenin
Franc Cvilak, Slov. Bistrica

se priporoča prečast. duhovščini in slav. občinstvu.
 Zaloga kapljenega in precejnega me-
 du, medice in medenjakov. Zaloga ru-
 menega in obledenega voska, vošče-
 nih sveč, voščenih svitkov, stearino-
 vih, cerkvenih in namiznih sveč v
 vsaki velikosti.

94

Najboljši in klobuki
se dobijo samo pri
Fr. Placotta : Ptuij,
Minoritski trg 4.
 Nasproti slovenski cerkvi. — Popravila točna.
 Solidna postrežba.

95

Demetrij Glumac
 Glav. delavnica: **bakrar** Podružnica:
 Maribor, Ptuij,
 Kasarska ulica 9 Sarnitzgasse 11
 se priporoča za vsa v njegovo stroko spadajoča dela, kot
 montiranje parnih kotlov za parne stroje barvarnice, belilnic,
 tovarn za usnje in sveče, za parne in vodovodne naprave
 v bakru in železu.
 Perilni kotli in kotli za žganje vedno v zalogi. **Perenos-**
pora brizgalnice lastnega izdelka. Kupujem po najvišji
 ceni staro kovino, baker, medenino in cin.
 Popravila vsake vrste točno in zelo po ceni.

98

Štajersko slivovko
 tropinovec, brinjevec, vse vrste likerjev ter
medicinalna žganja
 in sicer štajerski konjak, borovničev, vinsko
 žganje, žganje iz šipkovih jagod priporoča

edina žganjarna v Celju
lastnik R. Diehl.

Opekarna
v Meliskem dvoru
Maribor
(Mellinghof)

priporoča svojo na roko izdelano
opeko za zidavo in dobro
žgano strešno opeko
 izvrstne kakovosti po zelo nizki ceni.
Julij Glaser, mestni stavbenik Maribor
 Roseggergasse 16—18. Telefon 31/VI.

Karol Tratnik
 se priporoča kot
špecialist v izdelovanju
cerkvenega orodja in
cerkvene posode, kot
monštranc, kelihov itd.
Maribor, Pfarrhof-
gasse 3.

Trgovina s steklom, porcela-
nom in kamenino
Ivan Kleinšek
Maribor, Koroška cesta št. 17
 priporoča po najnižjih cenah svojo bogate z
 logo steklene in porcelanaste posode, svetilk,
 ogledal, vsakovrstnih šip in okvirjev za podobe
 kakor vsa v stroko spadajoča dela. : : :
Popravila se najceneje izvršujejo!

Važen oglas „Slovenske Straže“! Čitajte!

V današnjih težavnih razmerah zamorete obogatiti le s srečko!

Turška srečka
 je v to serbo prva in najpriporočljivejša srečka,
 ker ima šest žrebanj vsako leto,
 ker znašajo glavni dobitki vsako leto 400.000, 400.000, 400.000,
 200.000, 200.000, 200.000 zlatih frankov.
 ker vsake srečka mora zadeti najmanj 400 frankov.
 ker je tedaj zanjo izdan denar varno naložen kot v hranilnici,
 ker igra še dolgo vrsto let in obdrži kupec po izplačilu kupnine trajno
 igralno pravico brez vsakega nadaljnjega vplačevanja,
 ker znaša mesečni obrok samo 4 krone 75 vinarjev, in
 ker zadobi kupec še po vplačilu prvega obroka izključno igralno pravico.

Pozor! Prihodnje žrebanje se vrši dne 1. avgusta 1913!
 Glavni dobitki 400.000 frankov!

Po žrebanjih izhajajo slovenska poročila o vzdignjenih številkah.
Važno! Sprejemajo se tudi priglasila k nakupu srečk avstrijske državne
 razredne loterije!

Pojasnila daje in naročila sprejema za „Slovensko Stražo“ gospod
 Valentin Urbančič, Ljubljana, Kongresni trg 19.

IVAN TEMERL

stavbeni in strojni ključavničar, **Maribor,**
 Brunnigasse 6, tik hotela „Mohr“,
 prevzame montiranje vsake vrste, ter popravila parnih stro-
 jev, parnih napeljav, sesalnih napeljav, brizgaln vsake vrste,
 strgarska dela iz železa in kovine. 97 Točna postrežba.

M. Zabukošek
krojaški mojster v Celju
 priporoča veleč. duhovščili svoj
modni salon
za gospode,
 ki se nahaja v novi po-
 sojilnični hiši na Ringu.

Spodnještajerska ljudska posojilnica v Mariboru

registrov. zadruga
 z neomejeno zavezo

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4 1/2 %, proti trimesečni odpovedi po 4 3/4 %. Obresti se
 pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da
 bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so pošt. hran. polož. (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajejo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5 %, na vknjižbo sploh po 5 1/4 %, na vknjižbo in
 poročstvo po 5 3/4 %, in na osebni kredit po 6 %. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri
 drugih denarnih zavodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje
 za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure dopoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure dopoldne izven praznikov. V
 uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.
Pojasnila se dajejo in prošnje sprejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure dopoldne in od 2. do 5. ure popoldne. Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica šte. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).